

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005029 17 Кж 13
Бања Лука, 26.5.2017. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С. Р., А. Р., М. Р., Ј. Р. и М. Б., због стицаја кривичних дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 3. и оштећења туђе ствари из члана 249. став 1. Кривичног закона Републике Српске, а све у вези са чланом 23. истог Закона, одлучујући о жалбама оптуженог М. Б. и његових бранилаца, адвоката В. Ј. из Б. и Р. К. из Т., те браниоца оптуженог С. Р., адвоката Д. Р. из Б., изјављеним против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005029 17 Кж 12 од 25.4.2017. године, у сједници вијећа одржаној 26.5.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог М. Б. и његових бранилаца, те браниоца оптуженог С. Р., изјављене против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005029 17 Кж 12 од 25.4.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005029 17 Кж 12 од 25.4.2017. године, укинута је пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005029 15 К од 15.12.2016. године, којом су оптужени С. Р., А. Р., М. Р., Ј. Р. и М. Б., оглашени кривим због стицаја кривичних дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 3. и оштећења туђе ствари из члана 249. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), а све у вези са чланом 23. истог Закона и осуђени на јединствене казне затвора, и то оптужени С. Р. у трајању од 14 (четрнаест) година и 10 (десет) мјесеци, оптужени А. Р. у трајању од 12 (дванаест) година и 8 (осам) мјесеци, оптужени М. Р. у трајању од 9 (девет) година и 3 (три) мјесеца, оптужени Ј. Р. у трајању од 9 (девет) година и 3 (три) мјесеца и оптужени М. Б. у трајању од 10 (десет) година и 8 (осам) мјесеци, те предмет враћен том суду на поновно суђење.

На основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), побијаним рјешењем Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 005029 17 Кж 12 од 25.4.2017. године, продужен притвор против оптужених С. Р., А. Р., М. Р., Ј. Р. и М. Б., који по том рјешењу може трајати најдуже годину дана.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, благовремено, су жалбе изјавили оптужени М. Б. и његови браниоци, адвокати В. Л. из Б. и Р. К. из Т., те бранилац оптуженог С. Р., адвокат Д. Р. из Б.

Оптужени М. Б., оспорава правилност и законитост побијеног рјешења, не наводећи жалбене основе. Аргументи из жалбе се односе на тврдњу да он није учествовао, као саизвршилац, у извршењу кривичног дјела за које се терети. Указује на дужину трајања притвора, износећи тешку породичну ситуацију и сматра да постоје услови да се притвор замјени мјерама забрана, у ком правцу је и приједлог изнесен у жалби, који је и алтернативно постављен, у правцу да се преиначи побијано рјешење и притвор укине.

Бранилац оптуженог М. Б., адвокат В. Л. из Б. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се притвор укине или замјени мјером забрана напуштања боравишта, док је његов бранилац, адвокат Р. К. из Т., жалбу изјавио, како наводи, због погрешне примјене одредаба Закона о кривичном поступку, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине или, уколико је то нужно, одреде мјере забране.

Бранилац оптуженог С. Р., адвокат Д. Р. из Б. је жалбу изјавила због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени пусти на слободу или предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Поступајући у складу са обавезом из одредбе члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. ЗКП РС, а након што је укинуо првостепену пресуду и предмет вратио на поновно суђење, другостепени суд је утврдио да и даље постоје разлози за притвор из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, и о томе дао ваљано образложење у побијаном рјешењу.

Наиме, у побијаном рјешењу су дати аргументовани разлози за закључак да и даље постоји притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, због којег је притвор, против свих оптужених, продужен након изрицања првостепене пресуде.

Правилно се у побијаном рјешењу доводи у међусобну повезаност тежина дјела у односу на кривично дјело тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 3. КЗ РС, са аспекта прописане казне (казна затвора најмање десет година или дуготрајни затвор), начин и околности извршења, те мјесто извршења, за које се оптужени терете, а посебно тежина посљедице (смрт оштећеног Б. М.), што све указује да се ради о посебно тешком кривичном дјелу.

Све те околности, и по оцјени овог вијећа, представљају ванредне околности извршења кривичног дјела које би, уколико би оптужени били пуштени на слободу, објективно за резултат имале стварну пријетњу

нарушавања јавног реда, првенствено на подручју града Б., гдје је дјело извршено, чиме се стичу разлози за продужење притвора након укидања првостепене пресуде, у смислу одредбе члана 329. став 4. ЗКП РС, у вези са чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Ради тога су без основа аргументи из жалбе браниоца оптуженог М. Б., адвоката В. Л., у прилог тврдњи, да су у побијаном рјешењу изостали разлози о одлучним чињеница и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и они аргументи из ове жалбе, те жалби оптуженог М. Б. и његовог браниоца, адвоката Р. К. из Т., те браниоца оптуженог С. Р., којима се оспорава ваљаност датих разлога у побијаном рјешењу за постојање успостављеног притворског разлога из одредба члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, и тиме чињенична основа побијаног рјешења.

Цијенећи наведено, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, без основа су жалбени приговори оптуженог М. Б., којима негира своје учешће, као саизвршиоца, у извршењу дјела, обзиром да се, у овој фази поступка, у смислу одредбе члана 329. став 4. ЗКП РС, испитује само постоје ли још разлози за притвор, и у складу са тим утврђењима, доноси рјешење о продужењу или укидању притвора.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић